

o kmetijstvu, bila je splošna paznost. Zdaj se vrši pobiranje letnine in vpisovanje novih udov. V društvo se vpiše 16 novih, poprej že 112, vkup je tedaj 128 udov. Letnine se je nabralo 21 gld. 30 kr., poprej dohodkov 172 gld. 58 kr., vkup torej 193 gld. 88 kr. dohodkov. Ker je namen društva v ljudstvu obuditi večje zanimanje za umno kmetijstvo sploh, nalog mu je tedaj popirati, kakor sadjerejo, vrtnarstvo, poljedelstvo, gozdarstvo, vinarstvo, živinorejo in bučelarstvo. Oziralo je se na pravila društva, napravilo si je že drevesnico s 1400 drevesci, dalje trtno škropilnico, travniško brano in več manjšega orodja. Vzrasli so tedaj tudi stroški na 168 gld. 73 kr., ostane še gotovine 25 gld. 15 kr.

Društvo »Kmetovalec« po vsej svoji moči deluje za povzdigo sadjereje. V dokaz tega, da ima že lepo drevesnico; ker je zastopana od blizo in daleč vsa okolica Savinjska in ker je cesarjevič Rudolfovo sadjerejsko društvo s sedežem v Št. Juriji, za celi spodnji Stajar v povzdigo sadjereje namenjeno, sklene današnje zborovanje društva »Kmetovalec«, ker ni v voljnih denarnih položajih, prositi odbor cesarjevič Rudolfovega sadjerejskega društva, naj dovoli izdatno podporo društvu »Kmetovalec« za razširjenje drevesnice. Društvo si želi omisliti tudi do jeseni za žito čistilni stroj. Pozivljam toraj vse posestnike iz Gotovelj in okolice, da pristopijo k temu vse skozi izvrstnemu društvu v svojo korist. Dalje skrbi društvu po spisih strokovnjakov, podučljivih knjigah in časnikih ljudstvo podučevati in vnaša i za umno kmetijstvo, bodi torej priporočeno vsem našim rojakom, kateri prebivajo v dolini in se naših shodov vdeleževati ne morejo, za kakoršno koli podporo. Slišali smo dalje lepe deklamacije, med katerimi je nastopil tudi naš domači pesnik Franc Vizovišek, deklamoval je novo sestavljene poveščice ter je vabil goste k društvu v prav saljivem govoru. Med raznimi nasveti oglasi se tudi v naše veliko veselje g. dr. Josip Srnec iz Celja, ter izreče svoje veselje o napredku Gotovljanov v zadnjih letih. (Konec prih.)

Banka »Slavija« imela je dne 15. maja svoj občni zbor. Iz letnega poročila, katero nam je priposlalo generalno ravnateljstvo tega uzorno slovanskega zavoda, posnemamo, da je dne 31. decembra 1891 banka »Slavija« štela 228.472 članov, ki so imeli pri njej zavarovanega kapitala 227.260.237 fl. 64 kr. Zavarovalne premije uplačalo se jej je 1.755.603 fl. 46 kr.; izplačala pa je svojim zavarovancem za škode in deleže vzajemno podedovanjskih društev 1.571.628 fl. 68 kr. Same obresti, katere je banka prejela od plodnosne naložbe svojih fondov, znašale so 335.882 fl. 87 kr. in so se porabile za zopetno pomnožitev fondov, ki kljubu ogromnim izplačilom vlaškega leta znašajo 5.479.788 fl. 90 kr. Kako zelo skrbi banka »Slavija« za varnost svojih članov, razvidno je iz tega, da znaša nje rezervni fond za požarna zavarovanja 69 $\frac{1}{2}$ %, vseh letnih premij, dasi ministerski razpis že 33% letnih premij proglašja za zadostno rezervovanje. Tudi za svoje uradnike skrbi banka »Slavija« prav uzorno, kajti njihov pokojninski fond, ki je nastal večinoma iz prebitkov uprave, znaša že 209.742 fl. 79 kr., in je le malo privatnih zavodov, katerih uradništvo bi bilo za starost svojo le približno jedako dobro preskrbljeno. Ako končno omenimo še, da je banka »Slavija« v 23 letih svojega obstanka plačala za škode 20.012.991 fl. 82 kr., bode nam gotovo priznal vsakdo, da so številke, katere pričajo o uzornem vodstvu zavoda in pa o priljubljenosti njegovih povsod, koderkoli posluje. Poučeno je pa tudi, kaj premore pošte je, vstrajnost in dobra uprava, kajti iz primirjevalnega izkaza o uspehih zavarovalnic v letu 1890 prepričali smo se, da banka »Slavija«, ki je bila leta 1869 ustanovljena z ne-

znatno svotico 3000 gld., zavzema danes po velikosti svojih fondov drugo mesto med 33 avstro-ogerskimi vzajemnimi zavarovalnicam. Tak zavod zasluži vsekakor vse zaupanje in zato naj bi Slovenci zatekali se množevno pod okrilje njegovo, ter dali slovo tacim zavarovalnicam, ki našim narodnim b-znjam niso nikdar prijazne bile.

Sejmovi. Dne 17. junija pri Sv. Trojici v slov. goricah in v Reichenburgu. Dne 18. junija v Poličanah (za svinje). Dne 20. junija pri Novi cerkvi, v Rušah, n-Tinskem in v Vitanji. Dne 21. v Studenicah pri Mariboru in pri Sv. Tomažu nad Veliko nedeljo. Dne 22. junija v Sevnici in dne 23. junija v Laskem trgu. Dne 24. junija pri Sv. Juriji na Tabru, v Konjicah, v Pod-sredi, pri Sv. Janži na Dravskem polju, pri Sv. Lenartu v slov. goricah in v Ribnici na Pohorju.

Dopisi.

Iz Šmarija pri Jelšah. (Volitve.) Nes pametno bi bilo prepuščati gospodarske pravice na lastni zemlji ptujcem. Naši očetje, naši slavni predniki so krvaveli za vsako ped naše zemlje. S slovensko krvjo napojena so tla, katera sedaj obdeluje slovenski kmet. Ne bomo segali nazaj v zgodovino, ki je s krvavimi črkami pisana, ko so nemški vojvodi Slovence tlačili in ga potisnili v robstva žalostni stan. Naš mili slovenski jezik, ki tako veličastno in lepo dani, da ga je Grimm, pristen in pošten Nемеc, imenoval: doneč in mili jezik. To zrcalo in kinč našega čuvstva in mišljenja, to bi mi pustili zaničevati od naših nasprotnikov, ali kar je še hujše, od grdih izdajalcev svojega naroda! Mi bi hlapčevali na lastnih tleh, v domači hiši, in bi trpeli, da nam ptujci stiskavajo naše krvave žulje. Šmarijčani hočemo biti Slovenci, verni Slovenci, vredni sinovi že davno v hladni zemlji počivajočih prednikov. Ne bomo izdali lastnih pravic, ne častno priborene zemlje, naša je in naša mora ostati. Mi smo gospodarji v domači hiši in na domačih tleh, ptujci naj ostanejo ptujci. Zato se vsi vzdignimo, eno ljudstvo, eno čuvstvo, ena navdušenost in ena želja bodi nas vseh! Vsi k volitvi! In tu volimo moze, ki so naši, naši po krvi in prepričanju. Od sedaj ne bomo več podlaga ptujčevi peti. Ne izdajamo se sami svojemu narodu izneverjenim Judežem. Kvišku bratje, k volitvi! Združimo se, v slogi je moč. Tudi za nas velja pregovor: kar si podedoval po svojih stariših, to si prisvoji, da bo v tvoji oblasti Slovensko zemljo smo podedovali po svojih stariših in na tej zemlji mora biti tudi slovensko gospodarstvo. Slovenska je in slovenska bo ostala. Pri volitvi se vidimo!

Iz Cezanjevec. (Naša šola) nas jako ne veseli, in to vsled tega, ker je bila pred potimi leti proti naši volji izročena zdanjemu g. nadučitelju, ki nam tukaj dela takšne spake, da se nam naša deca v njegovih rokah res smili. Želeli bi, da bi ta reč vzela enkrat konec, ter bi bili tega gospoda enkrat za vselej rešeni. Tudi naše šolsko poslopje, enako kaki mali viničariji, se nekako čudno kaže med lepo zidanimi prostornimi kmet-skimi hišami v naši vasi, ter zdanjim terjatvam nikakor ne zadostuje. Zato je že pred tremi leti naš krajni šolski svet sklenil, novo, našim razmeram ugajajoče poslopje sezidati. Ta sklep ga tudi veže, vendar pa se je našel v osebi znanega krčmarja na Kamensčaku neki mož, pristaš ljutomerskih prusakov, kateremu nikakor ni po volji, da bi mi za svojo slovensko dečo in njeno omiko boljše skrbeli z dobro šolo. Se ve, da temu možu gre samo za to, da bi izsesaval celo okolico in se sam,

kolikor mogoče, napasel iz naših žuljev; širokousti se vedno zaradi velikih občinskih naklad, to samo na videz, vendar pa njegov namen je spraviti vse v našo solo vsolane občine v zadrego. Naš krajni šol. svet je dobil sedaj od više oblasti nalog in to zadnji, ker se že cela ta stvar vleče več let, da naj skrbi za novo poslopje. Le zaslepljenec bode veroval unemu možaku, trezno misleči poštenjak gotovo ne. — Unim g. udom kraj. šol. sveta, ki trezno mislijo, nasvetujemo, naj se ne dajo zaslepiti; ta stvar je gotovo resna in važna. Š.

Od Gornje Radgone. (Železnica). Glavno ravnateljstvo južne železnice je gospoda Janeza Kürbus, gostilničarja pri slonu v Gornji Radgoni, pooblastilo obhodne ter nazadnodne vozovnice za lokalno železnico Radgona-Ljutomer, Radgona-Spielfeld, potem Radgona-Maribor in Gradec, kakor tudi za obstoječe medkolo-dvore imenovane železnice izdajati. Na ta način se je spolnila želja potovalcev, kateri se tedaj pozorujejo na gostilnico imenovanega gospoda Janeza Kürbus s tem pomenom, da navedena gostilnica ni samo v vseh izbah lično opravljena, temuč tudi za vsakega z dostojno in ceno postrežbo oskrbljena. Priporoča se tedaj slavni družbi vedno, posebno pa k birmi 3. julija 1892 pri sv. Petru, kakor tudi na Petrovo kot najboljša.

Od Sv. Ilja v slov. Goricah. (Župan; vrla žena, ugovor, patron.) [Konec.] Še nekaj moramo poročati, sicer težko, pa žalibog resnica je. Tudi naš farni patronat »Admont« je nas, svoje farmane, izdal našim nasprotnikom v roke. Že pred tremi leti pri občinskih volitvah imel je od omenjenega samostana pooblastilo naš glasni »baron«, namesto domačega č. g. župnika. Letos oni sicer pooblastila niso imeli, pa tudi g. župnik ga niso dobili, čeravno so pisмено in telegrafično prosili za-nj. Nas farmane, kateri skrbimo za potrebne reči pri cerkvi, kateri skrbimo za čast božjo, za vse to nam naš »patronat« plačuje s tem, da nas prepusti našim nasprotnikom v roke. Petero privandrancev je Admontskemu predstojniku bolj na srcu, kakor črez tri tisoč domačih. Da nam je odtegnil svojo pomoč pri tej za vso faro važni reči, vidimo v tem, da hoče zatrei našo narodnost. Želimo, da bi se v prihodnje č. g. Admontski predstojnik bolj premislil, komu naj zaupa, ali faranom domačinom, ali k nam privandranim, nam sovražnim »südmarkovcem«. Mi pa zaupamo na Boga in na našo živo in požrtovalno rodoljubje ter krepko in složno delovanje; le to nas zamore rešiti naših nasprotnikov. G.

Iz Ljutomera. (Slovenski zdravnik). Vsemu ljutomerskemu okraju naznanjamo preveselo novico, da se je k nam v Ljutomer naselil slovenski zdravnik, gospod doktor Jožef Rakež. Mož je vrl narodnjak in čist značaj. Prepričani smo, da se bo tega razveselil ves naš okraj in posebno še ljutomerska okolica. Z največim zaupanjem obrnili se bomo radi do njega, ker je znan kot vesten mož. In to še tem bolj, ker je sin našega naroda ter bo lahko razumel besede bolnikov ter jih tolažil tudi v njihovem jeziku. Vse zavedne narodnjake prosimo, da naj to veselo novico razglasijo našemu narodu.

Iz Krecenbaha pri Sv. Lovrenci ob kor. ž. (Poberki.) Vsako leto ležal je občinski račun na ogled in vsakdo je imel priliko se prepričati o gospodarstvu občinskega odbora. Tudi so ga prišli naši »liberalci« pregledovati in če je bilo v njem kaj krivičnega, čemu pa se niso takrat oglasili? Zakaj so tedaj pošiljali okrog take fantaline, ki grdijo za hrbtom sedanji občinski odbor? Je-li to pošteno, lépo in krščansko? Pa saj poznamo liberalce! Pod bni so si, kakor piškavi orehi. Da le svoj namen do čezjo, dobro jim je vsako sredstvo. Da pa slovenski svet spozna, kdo je boljše gospo-

daril, prejšnji ali sedanji obč. odbor, naj povem to-le. Poprej je bilo na eden goldinar ces. dače 33 kr. obč. doklad, sedaj pa je samo 19 kr., torej 14 odstotkov manj. Namen naših nasprotnikov bil je: spraviti našo občino v oblast zopet onemu liberalnemu človeku, ki je z lahko vestjo pripravljen zatožiti in denuncirati po krivem svojega tovarša, da se mu vsled tega zgodi vnebovpijoča krivica. Pa mi ne potrebujemo več takih jerobov, marveč je že tudi nam prisvetila luč in ne maramo več za takimi ljudmi po temi tavati! Obzaljevanja vredni so le tisti kmeti, ki so se od nekaterih trških liberalcev nazveli takšnega duha, ter mislijo, da je to največa olika in kultura, če zamore kateri po duhovnikih in Slovencih udrihati, kakor to znajo oni v nemških časnikih. A takošna kultura ni za nas, ona se maščeje prej ali pozneje! Kako pa je to, utegne kdo vprašati, da ste tudi v občini Krecenbah dve stranki? Tukaj pri nas ni Nemcev, razun dveh v Lehnu, marveč združeni ste dve občini: Lehen in Krecenbah v eno. V Lehnu so še možje stare korenine, ki se še niso dali oblizati od pogubnega liberalizma. V Krecenbahu pa precej občanov veruje liberalno nemčursko evanigelje, če menda tudi nobeden prav ne ve, kaj je liberalizem. Eden teh žal, da ni sam, je nek kmet, ki se v pijanosti včasih rad pobaha: »ih pin iberales, ih pin tajées mon«. Toda nič se smejeti, sicer bo mož hud in bo djal: »Ta pa ni lepa!« Sedaj se ne smemo pozabiti za-sluge nekega »žnidarčka«. Ta je tako rekoč namestnik »dolgega šulvercinarja« v Krecenbahu in je bil na dan volitve tudi poveljnik liberalne garde. Ali vsi napori naših nasprotnikov so bili zastoj! Hvala in slava našim vrlim volilem, zmagala je naša stranka. Tistih osem naših volilcev, ki so tokrat izostali, pa so prošeni, da se drugokrat gotovo udeležijo volitve. Naši nasprotniki so še takšnega spravili na volišče, ki ni bil vam v stanu voliti in ne hoditi. Zakaj bi se pa mi ne udeležili vsi! Ne daj se v prihodnje nikdo pregovoriti, da se nasprotniki naši ne bodo mogli naši neslogi posmehovati.

Od Sv. Antona v slov. gor. (Majnik) se imenuje po vsem katoliškem svetu tudi mesec Marije; ki je nebes in zemlje kraljica. Imenovani mesec bo tudi nam gotovo ostal za mnogo let v blagem spominu. Nek blagodušni dobitnik iz domače fare daroval je našej cerkvi prekrasno podobo Lurske Matere božje. Ta nova in res lepa podoba Marijina bila je dne 22. majnika s posebno slovesnostjo blagoslovljena in v cerkvi na novem altarju Dev. Marije v počeščenje izpostavljena. Za ta prekrasni kinč naše cerkve, katerega smo si že zdavno želeli — za ta prelepi dar pa iz hvaležnega srca našemu dobitniku želimo:

Naj ostane zvesti sin Marije,
Dokler mu lač življenja sije,
Na smrtno uro v naročji Jezusa,
Marije in sv. Jožeta
Naj večna luč v nebesih mu zasije.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Avstrijsko. Nemška levica to je klub nemških liberalcev tirja za-se novo ministerstvo in sicer naj se tako ustanovi na novo ter razcepi trgovinsko ministerstvo na dvoje, v trgovinsko in železniško. Zadnje bilo bi dati dr. Russu, grof Taaffe se ustavlja temu, toda kako dolgo? — Da se pretrga obravnavanje o novi veljavi denarja ter odloži do jeseni, to bi radi judje in njih repovi, razni liberalci, minister dr. Steinbach pa ugovarja zoper to in torej najbrž ne pride do preloženja.